

РЕШЕНИЕ

№ 4522

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора
Златева, като разгледа дело номер **2074** по описа за **2011** година докладвано
от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на агенция „Пътна инфраструктура” срещу решение
на СРС, НК, 7 състав по нахд 9578/2010г., с което е изменено наказателно
постановление № 1220 от 29.06.2010г. на директора на дирекция „Пътни такси и
разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна
инфраструктура”, за налагане на Р. Н. С. глоба в размер на 900 лв – административно
наказание по чл.53, ал.1,т.2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1а от ЗП. Като
касационно основание се сочи нарушение на чл. 27 ЗАНН. Поради това се моли да се
отмени решението на СРС.

Ответникът по жалбата Р. Н. С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания,намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 7 състав по нахд 9578/2010г. е изменено
наказателно постановление № 1220 от 29.06.2010г. на директора на дирекция „Пътни
такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна
инфраструктура”, с което на Р. Н. С. е наложена глоба в размер на 900 лв –
административно наказание по чл.53, ал.1,т.2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1а от

ЗП. Съдът е намалил размера на глобата от 900 на 300 лв.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1 т.1 НПК – нарушение на закона.

След обсъждане на всички събрани доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. При тази фактическа обстановка съдът счел, че е извършено посоченото в акта и наказателното постановление административно нарушение.

Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на жалбоподателя. Правилни са изводите на съда, че при издаване на Наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН. Постановлението съдържа изискуемите реквизити по чл.57 ЗАНН, в него е цитиран съставеният акт за установяване на административно нарушение.

При постановяване на решението си обаче СРС е допуснал нарушение на материалния закон. Съдът е обосновал извода си за намаляване на глобата от 900 на минимума от 300 лв с обстоятелството, че нарушението е първо за касатора, а обществената опасност следва да се отчита единствено във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН. От една страна, като смекчаващи обстоятелства действително следва да се отчетат както фактът, че се касае за първо нарушение, така и възрастта и имущественото състояние на извършителя, а и обстоятелството, че той не управлява собствен камион. От друга страна, няма основание за налагане на глоба в минимален размер, тъй като тежкотоварният автомобил, управляван от наказаното лице, е бил с натоварване близо с 1/3 над и тегло с 1/5 над допустимите по Закона за пътищата и Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС. Като съществено утежняващо обстоятелство следва да се отчита степента на обществена опасност на деянието, доколкото движението на свърхнатоварени ППС по пътищата би могло да причини повреди по тях и представлява опасност за живота и здравето на останалите участници в движението. Степента на обществена опасност не се отчита само във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН, а представлява смекчаващо или утежняващо обстоятелство по чл. 27, ал.2 ЗАНН. Разпоредбата на чл.53, ал.1 т.2 ЗП в редакцията и, действаща към момента на установяване на нарушението, е предвиждала размер на наказанието от 300 до 2000 лв. При преценка на броя и тежестта на смекчаващите и утежняващите обстоятелства, настоящата инстанция счита, че след индивидуализация на наказанието за конкретния случай, същото трябва да бъде определено на 600 лв.

По изложените съображения решението СРС и наказателното постановление следва да бъдат изменени.

Водим от горното и на основание чл. чл.222, ал.1 АПК Административен съд София-град

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение на СРС, НК, 7 състав по нахд 9578/2010г., както следва:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 1220 от 29.06.2010г. на директора на дирекция

„Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Р. Н. С. е наложена глоба в размер на 900 лв – административно наказание по чл.53, ал.1, т.2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1а от ЗП, като ОПРЕДЕЛЯ глоба в размер на 600 лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.